

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad a fost sesizată de către Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad cu adresa nr....., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad sub nr....., asupra contestației formulate de X

înregistrată la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad sub nr.2011 și a procedat la soluționarea contestației, constatând următoarele:

X formulează contestație împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.....2011 emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad și solicită anularea acesteia și a procesului verbal de control nr./09.05.2011 precum și suspendarea executării acestei decizii în temeiul art. 268 alin. 3 din Legea nr. 86/2006.

Suma totală contestată este delei și reprezintă:

-lei taxe vamale;
-lei taxa pe valoarea adăugată;
-lei majorări și dobânzi de întârziere la plata taxelor vamale;
-lei majorări și dobânzi la plata TVA;
-lei penalități de întârziere la plata taxelor vamale;
-lei penalități de întârziere la plata TVA.

Referitor la termenul de depunere al contestației, organele vamale precizează că Decizia nr.....2011 a fost trimisă la sediul asociației prin poștă dar corespondența nu a fost ridicată de reprezentanții petentei. În această situație s-a recurs la comunicarea prin publicitate, conform art. 44 alin. 1 lit. d din O.G. nr. 92/2003 astfel, la data de 02.06.2011 a fost publicat anunțul individual nr.pe internet, anunț care a fost retras în data de 23.06.2011.

Contestația împotriva Deciziei nr.2011 a fost depusă și înregistrată la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad sub nr.....2011 deci în termenul legal de depunere prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Contestația a fost semnată de reprezentantul legal al petentei, avocat....., la dosarul contestației fiind depusă împuternicirea avocațială nr.....2011 în copie.

În considerarea prevederilor art. 7 și art. 206 din O.G. nr. 92/2003

republicata coroborat cu pct. 2.2 si 2.3 din Ordinul nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea Titlului IX din O.G. nr. 92/2003, Direcția Generala a Finantelor Publice a județului Arad – Biroul Soluționare Contestații a solicitat reprezentantului petentei să completeze dosarul cauzei cu împuternicirea avocațială nr.....2011 în original sau în copie legalizată.

Cu adresa FN înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad sub nr.2011 petenta depune originalul împuternicirii avocațiale nr.....2011, îndeplinind astfel prevederile art. 206 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată și totodată solicită prelungirea termenului de soluționare a contestației după data de 15 august 2011 când va depune documente doveditoare în susținerea contestației formulate.

Fiind îndeplinită procedura de formă, s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației:

I. În contestația formulată X ARAD solicită anularea Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.2011 și a Procesului verbal de control nr.....2011 emise de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad, în susținerea contestației invocând următoarele motive:

- urmare controlului vamal ulterior efectuat asupra operațiunilor vamale desfășurate de asociație s-a constatat ca aceasta nu a prezentat documente pentru a demonstra ca bunurile importate în perioada 01.01.2007 – 31.12.2010 au primit o destinație care să permită admiterea la import în scutire de taxe vamale; în baza acestor constatări inspectorii vamali au conchis că se impune luarea măsurii prevăzută de art.129 din Regulamentul CEE 918/83 și art.124 din Regulamentul CEE 1186/2009, respectiv stabilirea taxelor la import și întocmirea Deciziei de Regularizare a situației;

- petenta apreciază că măsura luata de inspectorii vamali de a stabili în sarcina subscrisei a taxelor la import este greșită întrucât mărfurile pentru care s-au stabilit taxele vamale au fost folosite în scopurile prevăzute de art.142 lit. d din Lg.571/2003, condiții în care acestea sunt scutite de la plata taxelor vamale de import;

- deși bunurile importate au fost folosite în scopul declarat inițial, reprezentantul asociației domnulnu a fost în măsură să facă dovada acestui fapt, respectiv să pună la dispoziție organelor de control documente doveditoare deoarece toate documentele justificate ale operațiunilor caritabile efectuate în România de aceasta asociație se aflau la momentul controlului la un alt membru al Consiliului Director al asociației, domnuliar la data controlului domnulse afla în Statele Unite ale Americii având asupra sa toate documentele

justificative în baza cărora au fost donate bunurile importate cu scopul de a demonstra buna credință a acestei asociații caritabile celor din S.U.A. care au făcut donații însă de îndată ce domnulva reveni în țară, asociația afirma că va prezenta documentele doveditoare ale destinației bunurilor importate;

- pe de alta parte, asociația susține ca a pus la dispoziția organelor vamale balanțele lunare de verificare din care rezulta clar ca bunurile înregistrate în evidențele sale au ieșit din patrimoniul asociației sub formă de donații, prin evidențierea conturilor de „cheltuieli cu donații”. Persoanele care au beneficiat de donații nu au efectuat vreo contraprestație în bani sau servicii de orice fel către asociație în schimbul bunurilor primite. În condițiile în care subscrisa nu a realizat nici un fel de venituri din înstrăinarea bunurilor, este inadmisibil a impune în sarcina subscrisei taxele vamale aferente;

- organele vamale au ignorat cu desăvârșire conținutul documentelor întocmite de societatea A denumite „package list of contents” în care este trecut numele donatorului dar și al donatarului care în majoritatea cazurilor a și confirmat primirea coletelor prin semnare;

Cu adresa FN înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad sub nr.....2011 petenta depune în completarea contestației declarația dată de Biserica Penticostală F prin care aceasta atestă că a primit bunuri sub forma de donație, bunurile astfel primite fiind donate enoriașilor după cum a hotărât conducerea bisericii.

De asemenea, petenta susține că din documentele contabile depuse rezultă că nu a realizat nici un fel de venituri de pe urma acestor operațiuni.

II. Organele vamale, au constatat că X ARAD a depus la DJAOV Arad declarațiile vamale de import IM nr.din.....2010, declarații cu care a plasat în regim de scutire de drepturi vamale, în baza art. 65 din Regulamentul CEE 918/1983 (în vigoare până la 31.12.2009) și începând cu 01.01.2010 în baza art. 61 din Regulamentul CEE 1186/2009 (în vigoare de la 01.01.2010) bunuri indispensabile precum și bunuri de orice tip.

X a introdus în România, mărfuri expediate de către X din Statele Unite ale Americii, mărfuri care fac parte din categoria bunurilor indispensabile și care sunt destinate a fi distribuite gratuit persoanelor nevoiașe precum și alte bunuri de orice tip care sunt admise în scutire de drepturi vamale dacă sunt utilizate conform art. 65 alin. 1 lit. b și lit. c din Regulamentul CEE 918/1983.

La momentul efectuării formalităților de vămuire reprezentantul asociației a declarat pe documentul ACCEPT DE DONATIE că bunurile

nu vor fi comercializate, se vor dona pe bază de tabele, gratuit, unor familii nevoiașe, școlilor, unor azile de bătrâni, case de copii, etc...”.

Pentru mărfurile care nu se încadrează în categoria celor indispensabile, puse în circulație cu declarațiile vamale arătate mai sus s-a declarat o destinație contrară prevederilor art. 65 alin. 1 lit. b și c din Regulamentul CEE 918/1983 respectiv art. 61 alin. 1 lit. b și c din Regulamentul CEE 1186/2009 dar nici aceasta nu a fost dovedită. Mărfurile au fost pregătite în colete și trimise de către persoane fizice din SUA către persoane fizice din România însă în documentele întocmite de societatea A denumite „package list of contents” nu s-au identificat toate bunurile care nu se încadrează în categoria celor indispensabile declarate la import, astfel încât nu s-a putut stabili destinația acestora. Totodată bunuri ca: aparate de sudură, scule auto, mașini de găurit, mașini de spălat, sisteme video, uși, imprimante etc. nu se admit la import în scutire de drepturi vamale dacă nu sunt utilizate conform art. 65 alin. 1 lit. b) și c) din Regulamentul CEE 918/1983 respectiv art. 61 alin. 1 lit. b) și c) din Regulamentul CEE 1186/2009.

La controlul ulterior, organele autorității vamale au constatat că asociația nu a putut face dovada conform art. 131 din Regulamentul CEE 918/1983 respectiv art. 126 din Regulamentul (CE) 1186/2009 că mărfurile importate în perioada 02.12.2008 – 31.12.2010 au fost utilizate cu respectarea condițiilor arătate mai sus pentru a beneficia de scutire de taxe vamale și taxa pe valoarea adăugată și în consecință s-a luat măsura prevăzută de art. 129 din Regulamentul CEE 918/1983 și art. 124 din Regulamentul CEE 1186/2009 respectiv stabilirea drepturilor de import.

În consecință, organele vamale au întocmit Procesul verbal de control nr.....2011 și a fost emis titlul de creanță Decizia nr..... 2011 prin care au fost stabilite obligații suplimentare de plată reprezentând taxe vamale și TVA pentru mărfurile din Anexa 1 la procesul verbal de control iar pentru neplata în termenul legal al acestora au fost calculate majorări, dobânzi și penalități de întârziere.

III. Având în vedere susținerile contestatoarei și documentele depuse de aceasta, constatările organelor vamale, actele normative incidente pe perioada verificată, invocate de contestatoare și de organele vamale, se rețin următoarele:

În fapt, X a introdus în România, mărfuri expediate de către X Statele Unite ale Americii, depunând la DJAOV Arad declarațiile vamale de import IM nr.din 21.10.2010, declarații cu care a plasat în regim de scutire de drepturi vamale (taxe vamale și taxa pe valoarea adăugată) mărfurile importate.

La data efectuării formalităților de vămuire, reprezentantul în vamă al asociației a declarat că bunurile sunt destinate scopurilor prevăzute la art. 142 lit. H din Legea nr. 571/2003, nu vor face obiectul unor comercializări ulterioare 5 ani de la data importului și se vor folosi numai în scopul pentru care au fost importate iar în documentul „ACCEPT DE DONAȚIE” se arată că bunurile vor fi înregistrate în evidențele contabile și nu vor face obiectul unor activități aducătoare de venit.”

La controlul vamal ulterior, organele autorității vamale au constatat că, reprezentantul asociației nu a prezentat documente pentru a demonstra că bunurile importate în perioada 01.01.2007 – 31.12.2010 au primit o destinație care să permită admiterea la import în scutire de taxe vamale așa cum este prevăzut în Regulamentul (CE) nr. 918/83 și Regulamentul CEE 1186/2009 precum și în scutire de TVA așa cum prevede art. 142 alin. 1 lit. d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Pe cale de consecință, având în vedere că obținerea facilității de scutire de taxe vamale și taxa pe valoarea adăugată este condiționată de justificarea de către asociație a faptului că bunurile importate în scutire de drepturi vamale în baza aprobărilor date de către D.G.F.P. a jud. Arad prin Decizia nr.....2008 respectiv Decizia nr.din.....2010 au primit destinația prevăzută de art. 65 din Regulamentul CEE nr. 918/1983 în vigoare până la data de 31.12.2009, respectiv art. 61 alin.1, lit. b și c din Regulamentul CEE nr. 1186/2009, în condițiile în care asociația nu a prezentat organelor vamale dovezi că mărfurile în cauză au fost utilizate la strângerea de fonduri cu ocazia unor evenimente ocazionale în beneficiul persoanelor nevoiașe, utilizate în scopul funcționării fundației pentru a-și îndeplini obiectivele caritabile sau filantropice, utilizate în folosul victimelor catastrofelor, organele vamale au stabilit prin decizia atacată drepturi vamale de plată de natura taxelor vamale și taxei pe valoarea adăugată în sumă totală delei, respectiv accesorii în sumă totală delei.

În drept, în cauza supusă soluționării sunt incidente următoarele prevederi legale:

REGULAMENTUL (CE) NR. 918/1983 AL CONSILIULUI din 28 martie 1983 de creare a unui sistem comunitar de scutire de taxe vamale:

*“TITLUL XVI
MĂRFURI PENTRU ORGANIZAȚII DE BINEFACERE SAU
FILANTROPICE: ARTICOLE DESTINATE NEVĂZĂTORILOR SAU
ALTOR PERSOANE CU HANDICAP*

A. De uz general:

Articolul 65

1. Conform dispozițiilor art. 67 și 68 și în măsura în care aceasta nu dă naștere la abuzuri sau denaturări majore ale concurenței, sunt admise în regim duty free de import următoarele:

(a) bunuri indispensabile importate de organizații de stat sau de alte organizații de binefacere sau filantropice autorizate de autoritățile competente pentru a fi distribuite gratuit persoanelor nevoiașe;

(b) bunuri de orice tip expediate gratuit de o persoană sau organizație înființată într-un stat terț și fără vreun scop comercial din partea expeditorului, către organizații de stat sau alte organizații de binefacere sau filantropice autorizate de autoritățile competente pentru a fi folosite la strângerea de fonduri cu ocazia unor evenimente de binefacere ocazionale în beneficiul persoanelor nevoiașe;

(c) echipament și materiale de birou expediate gratuit de o persoană sau organizație înființată în afara Comunității, fără vreun scop comercial din partea expeditorului, către organizații de stat sau alte organizații de binefacere sau filantropice autorizate de autoritățile competente pentru a fi folosite exclusiv în scopul satisfacerii nevoilor lor operationale sau a îndeplinirii obiectivelor lor de binefacere sau filantropice.

2. În sensul alin. 1 lit. (a), "**bunuri indispensabile**" înseamnă acele bunuri menite să satisfacă nevoile imediate ale ființelor umane, de exemplu: hrană, medicamente, îmbrăcăminte și așternuturi de pat."

REGULAMENTUL (CE) NR. 1186/2009 AL CONSILIULUI din 16 noiembrie 2009 de instituire a unui regim comunitar de scutiri de taxe vamale:

„Mărfuri pentru organizații de binefacere sau filantropice: articole destinate nevăzătorilor sau altor persoane cu handicap

A. De uz general

Articolul 61

(1) În conformitate cu articolele 63 și 64 și în măsura în care aceasta nu dă naștere la abuzuri sau denaturări majore ale concurenței, sunt admise cu scutire de taxe la import următoarele:

(a) bunuri indispensabile importate de organizații de stat sau de alte organizații de binefacere sau filantropice autorizate de autoritățile competente pentru a fi distribuite gratuit persoanelor nevoiașe;

(b) bunuri de orice tip expediate gratuit de o persoană sau organizație stabilită în afara teritoriului Comunității și fără vreun scop comercial din partea expeditorului către organizații de stat sau alte organizații de binefacere sau filantropice autorizate de autoritățile competente pentru a fi folosite la strângerea de fonduri cu ocazia unor evenimente de binefacere ocazionale în beneficiul

persoanelor nevoiașe;

(c) echipament și materiale de birou expediate gratuit de o persoană sau organizație înființată în afara teritoriului vamal al Comunității, fără vreun scop comercial din partea expeditorului, către organizații de stat sau alte organizații de binefacere sau filantropice autorizate de autoritățile competente pentru a fi folosite exclusiv în scopul satisfacerii nevoilor lor operaționale sau al îndeplinirii obiectivelor lor de binefacere sau filantropice.

(2) În sensul alineatului 1 lit. (a), „bunuri indispensabile” înseamnă acele bunuri menite să satisfacă nevoile imediate ale ființelor umane, de exemplu, hrana, medicamente, îmbrăcăminte și așternuturi de pat.

Articolul 65

(1) Organizațiile prevăzute la articolul 61, care încetează să îndeplinească condițiile care dau dreptul la scutire sau care intenționează să utilizeze bunuri sau echipament admise cu scutire de taxe la import, în alte scopuri decât cele prezentate la articolul respectiv, trebuie să informeze autoritățile competente în acest sens.

(2) Bunurile sau echipamentele rămase în posesia organizațiilor care nu mai îndeplinesc condițiile care le acordă dreptul de a beneficia de scutire sunt supuse plății taxelor vamale corespunzătoare, la nivelul aplicabil la data încetării acelor condiții, în funcție de natura bunurilor și echipamentelor și a valorii în vamă stabilite sau acceptate la acea dată de către autoritățile competente.

(3) Bunurile și echipamentul folosite de organizațiile care beneficiază de scutire în alte scopuri decât cele prevăzute la articolul 61 sunt supuse plății taxelor vamale corespunzătoare, la nivelul aplicabil la data la care sunt întrebuințate în alt scop, în funcție de natura bunurilor și echipamentului și a valorii în vamă stabilite sau acceptate la acea dată de către autoritățile competente.

Articolul 126

Atunci când prezentul regulament precizează că acordarea scutirii se face cu condiția îndeplinirii anumitor condiții, la cererea autorităților vamale, persoana interesată trebuie să facă dovada că aceste condiții au fost îndeplinite.”

Din analiza actelor normative mai sus citate rezultă că facilitatea de admitere la import cu scutire de taxe vamale se acordă în situația în care bunurile importate primesc destinația prevăzută de art. 65 din

Regulamentul CEE nr. 918/1983 (în vigoare până la data de 31.12.2009), respectiv art. 61 din Regulamentul CEE nr. 1186/2009 (în vigoare de la data de 01.01.2010), mai sus citate.

Bunurile pe care legiuitorul a înțeles să le încadreze în categoria celor care beneficiază de facilitatea de admitere la import cu scutire de taxe vamale sunt:

▶ bunuri indispensabile importate cu scopul de a fi distribuite gratuit persoanelor nevoiașe;

▶ bunuri de orice tip expediate gratuit de o persoană sau organizație înființată într-un stat terț și **fără vreun scop comercial** din partea expeditorului, pentru a fi folosite la strângerea de fonduri cu ocazia unor evenimente de binefacere ocazionale în beneficiul persoanelor nevoiașe și

▶ echipament și materiale de birou expediate gratuit de o persoană sau organizație înființată în afara Comunității, fără vreun scop comercial din partea expeditorului, pentru a fi folosite exclusiv în scopul satisfacerii nevoilor lor operaționale sau a îndeplinirii obiectivelor lor de binefacere sau filantropice.

La alin. (2) al art. 65 din Regulamentul CEE nr. 918/1983 și art. 61 din Regulamentul CEE nr. 1186/2009 legiuitorul exemplifică „**bunurile indispensabile**” (hrană, medicamente, îmbrăcăminte și așternuturi de pat) și le definește ca fiind acele bunuri care să servească “**nevoile imediate ale ființelor umane**”.

Din analiza anexei la Procesul verbal de control nr..... 2011(pag.1-15) rezultă că bunurile importate pentru care se solicită admiterea la import cu scutire de taxe vamale sunt: diverse articole de mobilier (fotolii, dulap haine, scaune, mese, etc.), diverse articole auto (anvelope, minimotoreta, etc.) diverse scule (rindea electrică, spălător cu presiune, aparat taiat iarba, etc.) precum și diverse articole de îmbrăcăminte, încălțăminte, lenjerie și alimente.

Analizând bunurile importate vis-a-vis de **lit. a)** alin. (1) art. 65 din Regulamentul CEE nr. 918/1983 și **lit. a)** alin. (1) art. 61 din Regulamentul CEE nr. 1186/2009, rezultă că distribuirea acestora trebuie să se facă în cadrul unei priorități legale, bazată pe ideea de nevoie imediată, bunurile enumerate în paragraful anterior neputând fi încadrate toate în categoria bunurilor de trebuință/necesitate imediată, lipsa lor neavând un caracter urgent sau presant.

Analizând bunurile importate vis-a-vis de **lit. b)** alin. (1) art. 65 din Regulamentul CEE nr. 918/1983 și **lit. b)** alin. (1) art. 61 din Regulamentul CEE nr. 1186/2009, rezultă că pot beneficia de facilitatea de admitere la import cu scutire de taxe vamale și bunurile de orice tip expediate gratuit cu condiția de a fi folosite cu ocazia unor **evenimente de binefacere ocazionale în beneficiul persoanelor nevoiașe**.

De asemenea, analizând bunurile importate vis-a-vis de **lit. c)** alin. (1) art. 65 din Regulamentul CEE nr. 918/1983 și **lit. c)** alin. (1) art. 61 din Regulamentul CEE nr. 1186/2009, rezultă că pot beneficia de facilitatea de admitere la import cu scutire de taxe vamale și echipamentele și materiale de birou folosite **exclusiv** în scopul satisfacerii nevoilor lor operaționale sau a îndeplinirii obiectivelor lor de binefacere sau filantropice.

În motivarea contestației, petenta a aratat că: „ (...) deși bunurile importate au fost folosite în scopul declarat inițial, reprezentantul asociației domnulnu a fost în măsură să facă dovada acestui fapt, respectiv să pună la dispoziție organelor de control documente doveditoare. Acest fapt se datorează împrejurării că toate documentele justificate ale operațiunilor caritabile efectuate în România de această asociație se aflau la momentul controlului la un alt membru al Consiliului Director al asociației, domnul..... La data controlului, domnulse afla în Statele Unite ale Americii având asupra sa toate documentele justificative în baza cărora au fost donate bunurilor importate” și susține că a donat mai departe persoanelor nevoiașe bunurile primite.

De asemenea, cu adresa FN, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad sub nr.....2011 petenta depune în probațiune declarația dată de Biserica pentecostală F din localitatea....., județul Dolj prin care aceasta atestă că a primit bunuri sub formă de donație de la petentă respectiv documente contabile cu care afirmă că face dovada că nu a realizat nici un fel de venituri de pe urma acestor operațiuni de import.

Referitor la stabilirea drepturilor vamale de natura taxei pe valoarea adăugată, în drept sunt incidente următoarele acte normative:

Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

„ART. 142

(1) Sunt scutite de taxă:

(...)

d) importul definitiv de bunuri care îndeplinesc condițiile pentru scutire prevăzute de: Directiva 83/181/CEE a Consiliului din 28 martie 1983 ce determină domeniul art. 14 (1) (d) al Directivei 77/388/CEE privind scutirea de plată a taxei pe valoarea adăugată la importul final al anumitor mărfuri, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 105 din 23 aprilie 1983, cu modificările și completările ulterioare (...).”

Directiva 83/181/CEE a Consiliului din 28 martie 1983 ce determină domeniul art. 14 (1) (d) al Directivei 77/388/CEE privind scutirea de plată a

taxei pe valoarea adăugată la importul final al anumitor mărfuri, precizează la art. 41 și art. 49 condițiile în care organizațiile caritabile sau filantropice aprobate de autoritățile competente beneficiază de scutire la importul bunurilor în scopuri generale și în beneficiul victimelor dezastrelor:

„Articolul 41

(1) Sub rezerva art. 42 – 44, următoarele bunuri sunt scutite la admitere:

(a) bunuri de strictă necesitate obținute gratuit și importate de organizații de stat sau de alte organizații caritabile sau filantropice, aprobate de autoritățile competente pentru a le distribui gratuit persoanelor nevoiașe;

(b) bunuri de toate tipurile trimise gratuit de către o persoană sau organizație stabilită în altă țară decât statul membru importator și fără nicio intenție comercială din partea expeditorului, către organizații de stat sau alte organizații de stat sau de alte organizații caritabile sau filantropice, aprobate de autoritățile competente pentru a fi folosite în beneficiul persoanelor nevoiașe;

(c) echipament și materiale de birou trimise gratuit de către o persoană sau organizație stabilită în altă țară decât statul membru importator și fără nicio intenție comercială din partea expeditorului, către organizații de stat sau alte organizații de stat sau de alte organizații caritabile sau filantropice, aprobate de autoritățile competente, pentru a fi utilizate doar în scopul funcționării sau pentru a-și îndeplini obiectivele caritabile sau filantropice.

(2) În sensul alin. (1) "bunuri de strictă necesitate" înseamnă acele bunuri necesare pentru îndeplinirea nevoilor imediate ale ființelor umane, de exemplu: hrană, medicamente, îmbrăcăminte și lenjerie de pat."

În Constituția României la art. 148 alin. 2) - Integrarea în Uniunea Europeană se prevede: " (2) Ca urmare a aderării, prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și celelalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare."

În Legea nr. 157/2005 pentru ratificarea Tratatului privind aderarea României la UE, ANEXA nr. V cap. 4 UNIUNEA VAMALA , art. 19 se prevede:

" (19) Procedurile care reglementează nașterea unei datorii vamale, înscrierea în evidența contabilă și recuperarea ulterioară stabilite în articolele 201-232 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 și articolele 859-876 a din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 se aplică noilor state membre cu respectarea următoarelor dispoziții speciale:

- recuperarea se efectuează în condițiile legislației comunitare."

În susținerea contestației, așa cum s-a arătat mai sus, petenta a depus documente (59 file) despre care susține că sunt înregistrări doveditoare din care rezultă că au fost respectate prevederile legale

vamale și fiscale, din aceste documente rezultând destinația bunurilor importate.

În considerarea dispozițiilor exprese ale art. 65 din Codul de procedură fiscală, republicat: “ (1) *Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal. (...)*” și văzând faptul că, petenta a uzat de prevederile art. 213 alin. (4) din Codul de procedură fiscală, respectiv:

“Contestatorul, intervenienții sau împuterniciții acestora pot să depună probe noi în susținerea cauzei. În această situație, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, după caz, i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora.”

depunând în probațiunea contestației înscrisuri cu care susține că face dovada respectării destinației bunurilor importate care să permită scutirea lor de la plata taxelor vamale, în condițiile în care organele vamale nu s-au pronunțat asupra acestora, Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.....2011 se va desființa pentru suma totală deleilei taxe vamale șilei taxă pe valoarea adăugată) în conformitate cu prevederile art. 216(3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 republicata, cu modificările și completările ulterioare, respectiv:

“ART.216

Soluții asupra contestației (...)

(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”, organele vamale urmând să analizeze documentele depuse, reanalizând evidența contabilă a petentei respectiv dacă aceste documente pot justifica că bunurile în cauză au primit destinația prevăzută de 65 alin. (1) lit. b) și c) din Regulamentul CEE 918/1983 și de art. 61 alin. (1) lit. b) și c) din Regulamentul CEE 1186/2009, în condițiile în care înscrisurile respective au fost depuse în procedura de soluționare a contestației iar organele vamale nu s-au pronunțat asupra acestora, în conformitate cu dispozițiile art. 32 alin. 3 din Codul de procedură fiscală, republicat, unde se precizează:

“ART. 32

Competența generală (...)

(3) Impozitele, taxele și alte sume care se datorează, potrivit legii, în vamă sunt administrate de către organele vamale.”

Referitor la competența organelor autorității vamale de a verifica documentele financiar-contabile ale petentei, se reține că în cauză sunt incidente dispozițiile legale înscrise la art. 1 din Ordonanța Guvernului nr.

92 din 24 decembrie 2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală:

„ART. 1

Sfera de aplicare a Codului de procedură fiscală

(1) Prezentul cod reglementează drepturile și obligațiile părților din raporturile juridice fiscale privind administrarea impozitelor și taxelor datorate bugetului de stat și bugetelor locale, prevăzute de Codul fiscal.

(2) Prezentul cod se aplică și pentru administrarea drepturilor vamale, precum și pentru administrarea creanțelor provenind din contribuții, amenzi și alte sume ce constituie venituri ale bugetului general consolidat, potrivit legii, în măsura în care prin lege nu se prevede altfel.” coroborate cu prevederile art. 32 ale aceluiași act normativ, citate mai sus.

Din analiza textelor de lege mai sus citate rezultă că administrarea impozitelor, taxelor și altor sume care se datorează, potrivit legii, în vamă, se realizează de către organele vamale.

În ceea ce privește problema ridicată de petentă referitor la competența organelor vamale de a se pronunța asupra respectării dispozițiilor Legii nr. 82/1991 a contabilității, aceasta nu subzistă, în condițiile în care așa cum s-a arătat mai sus competența administrării drepturilor vamale aparține organelor autorității vamale.

Referitor la accesoriile aferente drepturilor vamale stabilite suplimentar prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.2011 emisă de D.J.A.O.V. Arad, se reține că stabilirea de accesorii în sarcina contestatoarei reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul. Deoarece pentru debitul de natura taxelor vamale și taxei pe valoarea adăugată în sumă totală delei, stabilite în sarcina petentei, Decizia nr..... 2011 emisă de D.J.A.O.V. Arad a fost desființată, rezultă că și pentru capătul de cerere privind majorările, dobânzile și penalitățile de întârziere în sumă totală delei aferente taxelor vamale și taxei pe valoarea adăugată reprezentând măsură accesorie, conform principiului de drept *accessorium sequitur principalem*, Decizia nr.....2011 va fi desființată.

Referitor la capătul de cerere prin care contestatara s-a îndreptat împotriva Procesului verbal de control nr.....2011 emis de către Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad, s-a reținut că sunt aplicabile următoarele reglementări:

In drept, Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, actualizată:

“CAP. II

Procedura de soluționare a cererilor în contenciosul administrativ

ART. 7

Procedura prealabilă

(1) Înainte de a se adresa instanței de contencios administrativ competente, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său sau într-un interes legitim, printr-un act administrativ unilateral, trebuie să solicite autorității publice emitente, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia. Plângerea se poate adresa în egala măsura organului ierarhic superior, dacă acesta există.

(2) Prevederile alin. (1) sunt aplicabile și în ipoteza în care legea specială prevede o procedură administrativ-jurisdicțională, iar partea nu a optat pentru aceasta.

(3) Este îndreptățită să introducă plângere prealabilă și persoana vătămată într-un drept al său sau într-un interes legitim, printr-un act administrativ cu caracter individual, adresat altui subiect de drept, din momentul în care a luat cunoștința, pe orice cale, de existența acestuia, în limitele termenului de 6 luni prevăzut la alin. (7).

(4) Plângerea prealabilă, formulată potrivit prevederilor alin. (1), se soluționează în termenul prevăzut la art. 2 alin. (1) lit. g).

[...]

(7) Plângerea prealabilă în cazul actelor administrative unilaterale se poate introduce, pentru motive temeinice, și peste termenul prevăzut la alin. (1), dar nu mai târziu de 6 luni de la data emiterii actului. Termenul de 6 luni este termen de prescripție.”

Ordinul nr. 7521/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice privind realizarea supravegherii și controlului vamal ulterior

ANEXA NORME METODOLOGICE

“ART. 80

Împotriva procesului-verbal de control care cuprinde măsuri ce nu se referă la o datorie vamală sau la diferențe de alte impozite și taxa datorate în cadrul operațiunilor vamale, inclusiv accesorii, se poate formula plângere prealabilă în condițiile art. 7 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare.

ART. 81

Plângerea prealabilă formulată împotriva procesului-verbal de control, în condițiile prezentelor norme metodologice, este calea administrativă de atac, prin care se solicită autorității publice emitente reexaminarea procesului-verbal de control, în sensul revocării acestuia” și luând în considerare contestarea de către petentă a Procesului verbal de control nr.....2011 emis de către D.J.A.O.V. Arad pentru acest capăt de cerere se declină competența de soluționare organelor vamale emitente

respectiv D.J.A.O.V. Arad, în conformitate cu art. 209 alin. (2) din O.G. nr. 92 din 24 decembrie 2003 republicata, privind Codul de procedură fiscală republicat, coroborat cu art. 81 din Ordinul nr. 7521/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice privind realizarea supravegherii și controlului vamal ulterior.

În legătură cu solicitările petentei în ceea ce privește suspendarea executării deciziei pentru regularizarea situației în temeiul art. 268 al.3 din Legea 86/2006, invederăm că alin. 3 al art. 268 din Codul vamal al României (Legea nr. 86/2006) referă la posibilitatea autorității vamale de a suspenda „executarea deciziilor atacate, altele decât cele prevăzute la art. 267” – așa cum rezultă din alin (1) al art. 268 Cod vamal.

Pe cale de consecință, deoarece ne aflăm în prezența contestației pe cale administrativă reglementată de art. 267 Cod vamal, în condițiile în care decizia atacată este titlu de creanță privind datoria vamală și accesoriile aferente acesteia, cererea de suspendare a executării deciziilor atacate este reglementată de art. 215 și următoarele din Codul de procedură fiscală, existând posibilitatea formulării acțiunii la instanța competentă.

Referitor la solicitarea reprezentantului petentei de comunicare a deciziei de regularizare contestată, invederăm acestuia că uzând de prevederile art. 44 alin. 2 lit. a din Codul de Procedură Fiscală are posibilitatea prezentării la sediul organului vamal emitent al deciziei contestate, cu consecința comunicării acesteia sub semnătură, în condițiile în care Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.....2011 emisă de D.J.A.O.V. Arad a fost transmisă petentei de către organele autorității vamale, conform art. 44 alin. 2 lit. c din Codul de Procedură Fiscală, fiind restituită de către oficiul poștal; motiv pentru care s-a procedat la comunicarea prin publicitate, în condițiile legii.

Pentru considerentele mai sus prezentate și în temeiul prevederilor art. 65 din Regulamentul (CE) nr. 918/1983 al Consiliului din 28 martie 1983 de creare a unui sistem comunitar de scutire de taxe vamale, art. 61, art. 65, art. 126 din Regulamentul (CE) nr. 1186/2009 al Consiliului din 16 noiembrie 2009 de instituire a unui regim comunitar de scutiri de taxe vamale, art. 142 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, art. 41 din Directiva 83/181/CEE a Consiliului din 28 martie 1983, art. 148 din Constituția României, Legea nr. 157/2005 pentru ratificarea Tratatului privind aderarea României la UE, ANEXA nr. V cap. 4 UNIUNEA VAMALA , art. 19, coroborat cu art. 1, art. 32, art. 65, art. 213 și art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE

1. Desființarea Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.2011 emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Arad pentru **X** cu sediul în, pentru suma totală delei reprezentând taxe vamale, TVA și majorări, dobânzi și penalități de întârziere aferente urmând ca organele vamale, să efectueze o nouă inspecție fiscală pentru aceeași perioadă verificată, conform actelor normative în vigoare, ținând cont de aspectele reținute în prezenta decizie și în conformitate cu dispozițiile art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

2. Declinarea competenței de soluționare, pentru capătul de cerere prin care **X** s-a îndreptat împotriva procesului verbal de control nr. 2011 întocmit de D.J.A.O.V. Arad în favoarea Direcției Județene de Accize și Operațiuni Vamale Arad, spre competență soluționare.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Arad, în termen de 6 luni de la data comunicării.